

Marinus Larsen: Det foreliggende lovforslag er en naturlig følge af det lovforslag, som indenrigsministeren den 31. januar 1950 fremsatte i folketinget om ændringer i lov nr. 88 af 25. marts 1933 om købstadkommunernes styrelse, og som jeg håber kan nå at blive gennemført i denne rigsdagssamling.

Den højtærede socialminister har udførligt gjort rede for de enkelte ændringer, som det nævnte lovforslag har nødvendiggjort, og jeg skal afholde mig fra at komme ind på disse ændringsforslag, da det kun ville blive en gentagelse af, hvad den højtærede minister har sagt. Jeg finder det rimeligt, at der, når en så stor kommune som Aarhus har vedtaget at indføre en magistratsordning som den, man har i København, og når der ligeledes bliver adgang for andre større byer til at oprette en magistratsordning, så bliver foretaget de ændringer, som er nødvendige i de tre love, det drejer sig om: forsorgsloven, folkeforsikringsloven og ulykkesforsikringsloven, så at den rådmand eller borgmester, der bliver leder af den sociale forsorg, tillige bliver formand for børneværnet. Vi, som har haft med børneværnsager at gøre igennem en lang årrække, ved jo, at børneværnsagerne er taget stærkt til under krigstiden som følge af de vanskeligheder, der fulgte med krigen. Den uheldige boligsituation, som vi ligeledes har oplevet, har naturligvis medvirket til disse børneværnsagers voksende antal, idet familierne i mange tilfælde har levet under meget dårlige boligforhold.

Jeg er ligeledes indforstået med, at kredsværgerne antal i København som følge heraf bliver forøget, idet arbejdet her er blevet af langt større omfang, end det var, da forsorgsloven trådte i kraft i 1933.

Jeg skal med disse bemærkninger på mit partis vegne anbefale, at disse ændringsforslag til de forskellige love, det drejer sig om, bliver gennemført i det høje ting.

Bækgaard: Som allerede bemærket er det jo i det væsentlige et administrationsspørgsmål, der her er tale om, og når der foreslås ændringer i de tre love, er det en følge af det lovforslag, der er fremsat i det høje folketing af indenrigsministeren. Man kan undre sig over, at det foreliggende lovforslag kommer først, men jeg forstår, at grunden er den, at man mener, det haster med de ændringer, der foreslås til forsorgslovens § 99. Jeg skal derfor heller ikke gøre nogen indvending imod

det, men på mit partis vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Bouet: Jeg finder ingen anledning til at komme nærmere ind på det foreliggende lovforslag med de forskellige ændringer i folkeforsikringsloven, ulykkesforsikringsloven og forsorgsloven. Ændringerne er nødvendige og en følge af det i det andet høje ting fremsatte lovforslag om ændringer i købstadkommunernes styrelse, hvorefter der skal kunne oprettes magistrater i store byer på lignende måde som i København. Man kan sige, det er noget mærkeligt, at man her vedtager et lovforslag, som har relation til et andet lovforslag, der endnu ikke er vedtaget. Vi skal dog ikke af den grund modsætte os lovens gennemførelse, så meget mindre som de, der repræsenterer København, kun kan være tilfredse med, at antallet af kredsværger nu forøges fra 48 til 64, hvilket er en nødvendighed, idet kredsværgerne er vokset i meget stærk grad i de forløbne år.

Jeg skal derfor på mit partis vegne anbefale lovforslaget til hurtig gennemførelse her i tinget.

Gudiksen: De ændringer i forsorgsloven, folkeforsikringsloven og ulykkesforsikringsloven, som her foreslås, er jo rent administrative ændringer, som vi fra vor side kan tiltræde.

Socialministeren (Strøm): Jeg vil gerne takke samtlige ærede ordførere for deres venlige tilslutning til lovforslaget.

Det er rigtigt, at det kan se lidt underligt ud, at dette lovforslag kommer før det af indenrigsministeren fremsatte, men når jeg gerne vil have det gennemført nu, er det på grund af udvidelsen af antallet af kredsværgerne her i København, og det foreliggende lovforslags vedtagelse vil overhovedet ikke influere på vedtagelsen af det lovforslag, som indenrigsministeren har fremsat, idet disse to lovforslag er fuldkommen uafhængige af hinanden.

Jeg takker altså for den venlige tilslutning til lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.